

Riitta Korpela ja Ti-Ti Nalle ovat kulkeneet yhtä matkaa 23 vuotta. "Kun Ti-Ti ensi kerran esiintyi tunnilla, lasten oli heti helpompi lähestyä opettajaa."

Nappisilmä ja sen huolehtiva äiti

► Valot oli himmennetty yöasentoon ja muut potilaat Töölön sairaalan huoneessa numero seitsemän nukkuivat. **Riitta Korpelakin** oli peiton alla, muttei saanut unta.

Aivoverenvuoto oli leikattu pari päivää aiemmin, ja pahin vaihe oli ohi. Peruskävyt tuntuivat olevan ennallaan: raajat liikkuvat, puhetta tuli, näkö pelasi, samoin kuulo.

"Mutta sitten tuli pelko, että osaankohan minä enää laulaa", Korpela muistelee.

Hän veti peiton pänsä yli ja alkoi hiirenhiljaa tapailla Ti-Ti Nallen tunnusmelodiaa.

Se tuli. Tuli myös helpotus.

Ti-Ti Nalle on ollut Riitta Korpelan elämässä mukana 23 vuotta 24 tuntia vuorokaudessa. Pyöritystä onkin ollut.

Nalleperheen – siis Ti-Ti Nallen ja kuuden muun perheenjäsenen – levyjä on myyty puolisen miljoonaa. Dvd-levyjä on mennyt noin 400 000. On tehty kiertueita, on tullut kirjoja. Ikaalisissa nalleperheen Elämystentalossa käy 30 000 vierasta vuodessa.

Korpela, joka pian täyttää 50 vuotta, tämä kaikki hämmästyttää. "Että kun minä niin pienestä kaiken aloitin..."

Korpela oli 1980-luvun puolivälissä jo valmis lastentarhanopettaja, mutta lähti Sibelius-Akatemiaan hakemaan valmiuksia musiikkileikkikoulunopettajaksi. Näyteoppitunteja pitäessään hän tajusi, että mukaan tunnille tarvittiin jokin kommunikointiväline.

KESKIVIKKONA

Riitta Korpela

Täytät 12. marraskuuta 50 vuotta. Miltä tuntuu?

"Tuntuu oudolta ja ihan hyvältä. Siinä huomaa, miten nopeasti aika menee."

Mikä on oudoin pyyntö, jonka Ti-Ti Nalle on saanut?

"No, sitä en viitsi sanoa. Kaikkea voi pyytää, mutta kaikkeen ei tarvitse lähteä mukaan."

Kuinka pitkään olet pisimmillään ollut nallepupun sisällä?

"Tätä ei olekaan koskaan kysytty. En kovin pitkään, minulla on vähän ahtaapaikan kammo."

Mitä ajattelet sairaanhoitajien palkankorotusvaatimuksista?

"Kyllä heillä pitäisi olla parempi palkka."

Mitä ajattelet Kimi Räikkösen maailmanmestaruudesta?

"Mahtavaa! Lähetimme Ti-Ti Nallen kanssa nettionittelut!"

Mitä ajattelit, kun Porvoon kirkko paloi?

"Tuntui pahalta."

Syksy on lempivuodenasi. Mitä ihanaa on ajassa, jolloin myrskyää, sataa vettä ja on pimeää?

"On ihanaa, että luonto näyttää voimansa."

Tärkein ihminen?

"Oma perhe."

Korpela eli lapsuutensa Ilmajoella, Ahonkylässä. Kotitalo oli sillä samalla kalliolla, jonka metsän suojiin Riitta rakensi myös esiintymislavan.

Esirippuna olleiden äidin verhojen takaa paljastui tyttö, jonka kädessä mikrofonin virkaa toimitti pitkulainen kivi, tennismaila meni kitarasta.

Musiikki oli veressä, koko perheellä. Kun se lähti automatkoille, Riitta pani pänsä takaikkunasta ulos ja laului hiukset tuulessa hulmuten.

Perään Korpela painottaa, että isä ja äiti yleensä asettivat tarkat rajat. "Mikä oli hyvä!"

Ti-Ti Nallen Elämystentalossa Ikaalisissa Korpela on huomannut, että joidenkin lasten

rajat ovat häilyvät. Lapset ottavat huomion nalleilta vaikka väkisin, eivätkä vanhemmat aina puutu tilanteeseen.

Huolissaan Korpela on heistäkin, joita suojellakseen vanhemmat tekevät kaikkensa.

Ti-Tin ja muiden nallejen kautta näyttelen Korpela on halunnut opettaa lapsille paitsi perusasioita musiikista myös esimerkiksi suvaitsevaisuutta.

"Jos keikoilla yleisössä on kehitysvammaisia, lapset toteavat asian ja ottavat joukkoon. Aikuisilla olisi kyllä tässä asiassa opittavaa", Korpela sanoo.

"Eikä vanhempien toisaalta pitäisi ylisuojellakaan lapsiaan."

Ti-Ti Nallen piti lähteä kiertueelle tänäkin syksynä. Lippuja oli jo myyty tuhansia.

Elokuun alussa Korpela harjoitteli kotonaan muusikko **Ari Sunellin** kanssa kiertueen ohjelmistoa. *Meren sylissä* -laulu oli meneillään, kun Korpelalle tuli heikko olo. Niskaan sattui, päässä tuntui oudolta.

Sunell vei Korpelan Porvoon sairaalaan, josta matka jatkui ambulanssilla Töölön sairaalaan. Kaksimillinen verisuonen pullistuma oli revennyt.

Nyt kyneleet valuvat.

Hän kertoo, miten sairaus muistutti siitä, että "kaikki voi olla hetkessä ohi", että "jokainen hetki on tärkeä, ei jatkuva kiirehtiminen johonkin".

"Sen tässä on tajunnut, että en minä ole mikään teräs-Riitta", Korpela sanoo hiljaa.

Moni on sanonut hänelle,

että unohtaisi nyt Ti-Ti Nallen ja keskittyisi toipumiseen. "Mutta mitä minä sitten ajattelin?"

Sairausloma jatkuu marraskuun loppuun, mutta Korpela on pikkuhiljaa palaamassa töihin. Lääkäri on antanut luvan, ja vointi on hyvä. Kävelylenkit pitenevät päivä päivältä.

Tämänsykyinen *Ti-Ti Nallen meriseikkailu* -kiertue on siirretty vuodella eteenpäin, mutta uusi cd ja uusi dvd ovat juuri ilmestyneet.

Jo sairaalaan Korpela sai paljon kortteja, kirjeitä ja sähköposteja. Yhdessäkin kortissa luki, että "me jaksetaan odottaa kiertuetta, kunhan paranet".

"Näihin kirjeisiin on tärkeää palata myöhemminkin, muistaa, miten tärkeää on terveys. Vaikka kyllä otsassa, hiusten alla, on ikuinen muistutus."

"Kirjeet muistuttavat siitäkin, miten tärkeä Ti-Ti lapsille on. Onhan se hienoa, että Ti-Ti Nalle -tuotteet myyvät, mutta ei se ole mitään lasten palautteeseen verrattuna."

Ti-Ti Nallen äiti on aina pitänyt kunnia-asiana, että hän vastaa palautteisiin itse. Parhaillaan hän vastaa sairaalaan tulleisiin viesteihin, kaikkiin, joissa lähetysosoite on.

"Pitää myöntää, että on ollut tärkeä tajuta, että kännykässäkin on se pieni punainen luuri ja ettei sähköpostiin ole pakko vastata keskellä yötä. Mutta toisaalta, minä rakastan tätä työtäni."

Tuomas Kaseva